

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.1.2007
KOM(2006) 873 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**KOMMISSIONENS ÅRSBERETNING TIL EUROPA-PARLAMENTET OM
TREDJELANDES ANTIDUMPING-, ANTISUBSIDIE- OG
BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER MOD FÆLLESSKABET (2005)**

[SEK(2006) 1804]

DEL I

INDLEDNING

Behovet for at åbne tredjelandes markeder og skabe nye handelsmuligheder er blevet udpeget som et af de vigtige aspekter i Europas handelspolitik. Men for at sikre, at europæiske virksomheder kan drage fordel af sådanne muligheder, er det bydende nødvendigt, at de er i stand til at konkurrere på fair vilkår på tredjelandes markeder. Desværre er den stadig stigende eksportmængde ofte udsat for stadig mere omfattende handelsbeskyttelsesforanstaltninger fra tredjelandes side, og Den Europæiske Union er i kraft af sin stilling som stor eksportør på verdensmarkedet ofte udsat for sådanne foranstaltninger. Selv om det er accepteret, at tredjelands i overensstemmelse med WTO-bestemmelserne har ret til, om nødvendigt, at træffe handelsbeskyttelsesforanstaltninger, sker det kun alt for ofte, at disse foranstaltninger ikke opfylder de krævede standarder. Til gengæld bliver disse foranstaltninger til en alvorlig og uberettiget hindring af Fællesskabets muligheder for legitim markedsadgang. Følgelig anser Generaldirektoratet for Handel den retfærdige og korrekte anvendelse af WTO-handelsbeskyttelsesinstrumenter fra vore handelspartners side for at være en vigtig prioritering og yder den størst mulige indsats for at sikre, at eksporten ikke lider unødigt skade. Af den grund overvåger Europa-Kommissionen tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger og bistår virksomheder og EU-medlemsstater med at gøre fuld brug af deres rettigheder som berørte parter i overensstemmelse med WTO-bestemmelserne.

I praksis indebærer det, at man formidler oplysninger, analyserer klager og resultater, rådgiver virksomheder om relevante love og bestemmelser og, om nødvendigt, retter henvendelser til undersøgelsesmyndigheder.

Kommissionen spiller især en vigtig rolle i problematiske tilfælde, der enten skyldes en individuel eller systemrelateret overtrædelse af de relevante WTO-bestemmelser. For at afhjælpe sådanne problemer anvendes den diplomatiske vej, som normalt er den hurtigste og mest effektive måde at løse disse problemer på, eller hvis det ikke lykkes, anvendes WTO's tvistbilægningssystem. Begge metoder har haft succes, f.eks. i forbindelse med Indiens afskaffelse af mere end 12 foranstaltninger, efter at der var blevet afholdt høringer.

Bestræbelserne på at få tredjelandene til at forbedre deres standarder fokuserer ikke kun på de individuelle tilfælde. I forbindelse med Doha-runden, som desværre i skrivende stund er suspenderet, fremsatte EU forslag om at styrke de bestemmelser og procedurer, der gælder for anvendelsen af antidumping- og udligningsforanstaltninger, som, hvis det bliver vedtaget, vil vanskeliggøre disse landes misbrug af systemet. Bestræbelserne på at forbedre de generelle standarder hos brugerne af disse instrumenter styrkes yderligere ved at forhandle sig frem til medtagelse i alle bilaterale aftaler med tredjelands af særlige forpligtelser vedrørende den retfærdige anvendelse af handelsbeskyttelsesinstrumenter. Endvidere anvender de afdelinger i Generaldirektoratet for Handel, som beskæftiger sig med handelsbeskyttelse, også megen tid og mange ressourcer på at yde teknisk bistand til tredjelands om instrumenternes anvendelse for at overbevise disse om en retfærdig og fornuftig måde at anvende bestemmelserne på. Fællesskabet har i kraft af egne høje standarder gode muligheder for at rådgive om forvaltningen af disse instrumenter. Denne beretning indeholder en detaljeret beskrivelse af de bestemte sager, som Kommissionen har fulgt, de forskellige initiativer, der er taget, og de gode resultater, som skyldes dens arbejde i 2005. Beretningen er opdelt i to dele, hvoraf den første opsummerer de vigtigste tendenser i årets løb, mens den anden omhandler bestemte lande og grupper af lande og især fokuserer på de mest iøjnefaldende sager.

1. TENDENSER

1.1. Generel oversigt

Ved udgangen af 2005 kunne man konstatere en velkommen ændring i forhold til tidligere års tendenser i form af et faldende antal **handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod Fællesskabets** eksportører. I slutningen af 2005 var antallet af gældende foranstaltninger mod Fællesskabet på 151 i sammenligning med 185 ved udgangen af 2004. I løbet af 2005 blev 30 foranstaltninger ophævet, og 23 foranstaltninger udløb. Af de ophævede foranstaltninger var de 12 fra Indien, og de var et direkte resultat af undersøgelser, som de indiske myndigheder havde gennemført vedrørende foranstaltninger rettet mod EU som følge af den tvist i WTO, der var blevet indledt mod Indien i 2003.

Statistisk set kan de gældende foranstaltninger rettet mod EU ved udgangen af 2005 opdeles som følger: USA (27 %), Indien (15 %), Brasilien (6 %), Kina (6 %) og Sydafrika (5 %), Argentina, Australien, Canada og Ukraine (hver 4 %) og øvrige (25 %).

Antallet af **nye sager, som er blevet indledt mod Fællesskabet** i 2005 sammenlignet med 2004, faldt fra 33 til 20. Dette fald i antallet af foranstaltninger og undersøgelser mod Fællesskabet afspejler den globale tendens, og WTO beretter, at 2005 var det fjerde år i træk, hvor antallet af nyindledte sager faldt, og det andet år i træk, hvor antallet af nye foranstaltninger faldt.

Det er dog vigtigt at bemærke, at antallet af nye antidumping- og udligningsundersøgelser, som var rettet mod Fællesskabet eller dets medlemsstater, kun faldt marginalt. Faktisk forklares det generelle fald i 2005 i antallet af nye undersøgelser rettet mod Fællesskabet sammenlignet med det foregående år (-13) hovedsageligt med faldet i antallet af nye beskyttelsesundersøgelser. Det har især relation til Belarus og Tyrkiet, som indledte et betydeligt antal beskyttelsesundersøgelser i 2004 (henholdsvis 4 og 5), men ingen i 2005.

I den forbindelse bør det erindres, at selv om det er sandsynligt, at disse undersøgelser i de fleste tilfælde ikke er direkte rettet mod Fællesskabets eksport, er EU-eksportørerne ikke desto mindre berørt, da beskyttelsesforanstaltningerne er *erga omnes*, dvs. de gælder for al import uanset oprindelse.

På trods af det faldende antal af nye beskyttelsesundersøgelser udgør de stadigvæk over halvdelen af de nyindledte sager. Faktisk var 11 ud af 20 nye handelsbeskyttelsessager, som blev indledt i 2005 og havde indvirkning på EU, beskyttelsesundersøgelser.

Det er en fortsættelse af en foruroligende tendens, som blev fremhævet i beretningen fra sidste år, især fordi Fællesskabets eksportører også som nævnt ovenfor er udsat for beskyttelsesforanstaltninger, selv om de helt klart ikke er årsagen til problemet. Tilsyneladende opfattes beskyttelsesforanstaltninger af mange lande som en nemmere løsning end de mere tekniske antidumping- eller udligningsundersøgelser.

I EU opfattes anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger imidlertid som en sidste udvej, især på grund af deres *erga omnes*-karakter og den omstændighed, at de gælder import, som er rimelig, i modsætning til dumping eller subsidiering af varer, der anses for urimelig handelspraksis. Følgelig undersøges anmodninger om beskyttelsesforanstaltninger i EU meget nøje for at sikre, at de meget strenge kriterier, der gælder, især for påvisning af skade, er opfyldt. Desværre ser det ud til, at mange tredjelande anvender beskyttelsesforanstaltningerne

i tilfælde, som i EU ikke engang ville medføre indledningen af en undersøgelse. Fællesskabet arbejder fortsat med dette problem både i WTO, men også bilateralt med tredjelande i et forsøg på at begrænse den stadig hyppigere anvendelse af dette instrument.

Selv om denne relative nedgang i handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for Fællesskabet hilses velkommen, er det ikke muligt at sige, om der er tale om en vedvarende tendens. Det er også meget vanskeligt med sikkerhed at udpege, hvilke særlige faktorer der eventuelt kan forklare denne nedgang, selv om styrkelsen af euroen kan have været en væsentlig årsag. En yderligere faktor er, at Generaldirektoratet for Handel nu efterhånden har overvåget tredjelandes foranstaltninger i mere end seks år og gentagne gange har haft fat i andre brugere for at overbevise disse om, at de skal forbedre deres generelle praksis såvel som praksis i særlige tilfælde. Det er sket ikke bare gennem direkte henvendelser til undersøgelsesmyndighederne, men også ved at anvende de institutionelle rammer, som er blevet etableret ved forskellige bilaterale aftaler, som EU har indgået med tredjelande. Gennem disse fora kan EU sætte mere fokus på sagerne og udøve yderligere pres på tredjelande for at få dem til at anvende instrumenterne korrekt. Disse bestræbelser har absolut haft en indvirkning på tredjelandenes anvendelse af handelsbeskyttelsesinstrumenter mod EU både med hensyn til kvantitet og kvalitet.

I sidste års beretning blev det bemærket, at et øget antal tredjelande nu næsten udelukkende indleder antidumpingsager mod EU som helhed og ikke mod individuelle medlemsstater. Det gælder ikke nødvendigvis for 2005. Af de ni antidumpingundersøgelser, der blev indledt, var fem rettet mod bestemte medlemsstater. For de resterende fire skal det bemærkes, at Kina iværksatte alle sine tre undersøgelser mod EU som helhed, mens Pakistan iværksatte én sådan undersøgelse.

Indledning af en antidumpingundersøgelse mod EU som helhed eller mod individuelle medlemsstater kan ud fra en økonomisk og handelsmæssig synsvinkel klart få betydelige konsekvenser for EU-eksportørerne af de varer, der er genstand for undersøgelsen. Det er mere uklart, om den ene metode er mere fordelagtig end den anden, f.eks. lavere dumpingmargener som følge af en normal værdi, der bygger på priserne ved salg inden for EU som helhed sammenlignet med priserne ved salg i bare én enkelt medlemsstat eller omvendt. Ud fra et retligt perspektiv er det at indlede en undersøgelse mod EU som helhed i betragtning af dets status som toldunion og fuldgyldigt WTO-medlem ikke i sig selv i modstrid med GATT- og WTO-bestemmelserne. Det springende punkt, som overvåges nøje af Kommissionens tjenestegrene, er, om tredjelandene anvender bestemmelserne korrekt og handler i overensstemmelse hermed, når de gennemfører undersøgelser, dvs. at de ikke indleder undersøgelser mod EU som helhed, når *prima facie*-beviserne på skadevoldende dumping kun vedrører visse medlemsstater, eller at de ikke vælger salg i en enkelt medlemsstat til at fastsætte normal værdi i en undersøgelse, der vedrører EU som helhed.

1.2. Sektorer

Kemiske stoffer er de varer, der oftest er genstand for handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod Fællesskabet. I 2005 vedrørte 11 af de 20 nye sager, som blev indledt, og næsten halvdelen af de foranstaltninger, der i 2005 blev iværksat over for Fællesskabet, denne sektor. I betragtning af at sektoren er den næststørste, når det drejer sig om EU-eksport til hele verden, er det imidlertid ikke overraskende, at den også befinder sig højt oppe på listen over berørte sektorer. Globalt set er det også interessant at bemærke, at denne sektor også befinder sig højt oppe på listen over antidumpingsager, som er blevet indledt inden for de seneste ti år, og at den tegner sig for næsten 20 % af alle indledte undersøgelser, kun overhalet af

stålsektoren. Ingen anden sektor optræder så hyppigt i forbindelse med de handelsbeskyttelsesforanstaltninger, der blev indledt i 2005.

2. GENERELLE PROBLEMER MED TREDJELANDE

I beretningen fra sidste år blev der udpeget en række mangler i forbindelse med tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger, herunder indledningskriterier af lav standard, utilstrækkelige oplysninger, manglende gennemsigtighed og en generel overdreven anvendelse eller et egentligt misbrug af instrumenterne, særlig af beskyttelsesforanstaltningerne. Mens der for 2005 er sket forbedringer for nogle lande, især med hensyn til oplysninger, er der desværre stadig lang vej tilbage, inden alle lande anvender standarderne fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne og ånden i de forskellige WTO-aftaler om handelsbeskyttelse. De vigtigste systemrelaterede problemer er som følger:

2.1. Indledningskriterier af lav standard

Indledningskriterier af lav standard er fortsat et problem i forbindelse med mange brugere af handelsbeskyttelsesinstrumenter og medfører, at nogle undersøgelser bliver indledt uden grund med den deraf følgende negative virkning på handelsstrømme også i tilfælde, hvor der ikke senere iværksættes foranstaltninger. Selv om kriterierne for at indlede en undersøgelse klart ikke er de samme som for at indføre foranstaltninger, kan begrebet *prima facie*-beviser ikke fortolkes som værende det mindst mulige. Der er imidlertid mange lande, der fortsat indleder undersøgelser på baggrund af klager eller anmodninger, som i EF ville blive afvist som utilstrækkelige på grund af manglende beviser. Kommissionens tjenestegrene retter fortsat henvendelser i forbindelse med individuelle undersøgelser til tredjelandes myndigheder og gør opmærksom på bestemte mangler i forbindelse med indledningen af undersøgelserne. Desuden har der været afholdt en række seminarer af de tjenestegrene i Kommissionen, der beskæftiger sig med handelsbeskyttelsesforanstaltninger, hvor der er blevet redegjort for EU's praksis og holdning i forbindelse med kriterierne for indledning af en undersøgelse.

2.2. De berørte parter ret til forsvar, fremlæggelse af oplysninger og gennemsigtighed

Fuldstændig og detaljeret fremlæggelse af oplysninger sammen med adgangen til forståelige ikke-fortrolige oplysninger spiller en central rolle, når det handler om at sikre rettighederne for de parter, der er berørt af handelsbeskyttelsesprocedurer. Imidlertid står de europæiske eksportører alt for ofte over for manglende oplysninger, som gør det utrolig vanskeligt at etablere et effektivt forsvar i disse procedurer. Her er tale om to typer problemer, nemlig en mangel på væsentlige oplysninger, der generelt forklares ved, at de pågældende oplysninger bør være fortrolige, og for det andet oplysningernes fremlæggelsesform, som umuliggør en forståelig analyse. Disse mangler viser sig i de forskellige procedureetaper, ved indledningen af undersøgelsen, ved indførelsen af foreløbige foranstaltninger og ved de endelige foranstaltninger.

En række europæiske eksportører, som samarbejder i forbindelse med tredjelandenes antidumpingundersøgelser, har fremhævet, at undersøgelsesmyndighederne ikke tager hensyn til mange af de modargumenter, som de får forelagt i forbindelse med fremlæggelsen af oplysningerne. En sådan tilgang er det samme som at nægte de berørte parter visse rettigheder og svækker berettigelsen af den efterfølgende indførelse af foranstaltninger. Det problem

opstår især i forbindelse med "andre faktorer", som skal behandles af myndighederne, når de etablerer årsagssammenhængen i deres undersøgelser. Mange tredjelande ser enten helt bort fra bidrag i den forbindelse eller nøjes med at udarbejde en liste over emner, som de berørte parter har fremsat, uden at beskæftige sig med dem i egentlig forstand.

Lande som Kina, Indien og Pakistan anvender fortsat deres egen fortolkning af bestemmelserne om disse emner, selv om Kommissionens tjenestegrene gentagne gange enten ved en direkte sagsrelateret indgriben eller ved seminarer, hvor der redegøres for EU's praksis og holdning i forbindelse med disse emner, henstiller til dem, at de forbedrer deres praksis.

2.3. Mangelfuld analyse af skade og årsag

En af de mest almindelige og åbenlyse mangler i handelsbeskyttelsessagerne fra tredjelande er den mangelfulde analyse af skade og årsag. Undersøgelser viser til stadighed de lave standarder, der anvendes i den forbindelse. Alt for ofte viser skadesindikatorer positive tendenser, og alligevel bliver det fastslået ud fra dårlige resultater i et enkelt år, at der er forvoldt skade, uden at der tages højde for overordnede tendenser. Denne selektive tilgang er meget almindelig i bestemte tredjelande og er en klar overtrædelse af WTO-bestemmelserne. Problemet forværres yderligere af en mangelfuld undersøgelse af årsagssammenhængen, hvor der kun i ringe grad tages hensyn til "andre faktorer". I mange tilfælde ville Fællesskabets analyse vise, at der findes andre oplagte årsager til skade, men der ses ofte bort fra disse, hvilket resulterer i den uberettigede indførelse af foranstaltninger.

3. RESULTATER

Faldet i antallet af indledte undersøgelser og antallet af foranstaltninger, der var gældende i slutningen af 2005 og rettet mod EU eller medlemsstaterne, er en velkommen ændring i forhold til tidligere års tendenser. Selv om denne udvikling ikke alene kan tilskrives EU's overvågning af tredjelandundersøgelser, anses den ikke desto mindre for at have bidraget dertil.

Den største succes i 2005 var Indiens ophævelse af 12 foranstaltninger rettet mod Fællesskabet, som skyldtes undersøgelser, der var blevet gennemført i kølvandet på den tvist i WTO, som EU havde indledt mod Indien i 2003. Desuden har der for Indiens vedkommende været visse bestræbelser fra deres side på at forbedre bestemte aspekter af procedurene. Der er desværre lang vej igen, inden de anvender instrumentet i overensstemmelse med WTO-kravene.

Herefter følger en række sager, som er værd at bemærke:

- Rusland: ophævelse af tre beskyttelsesforanstaltninger vedrørende kemiske stoffer, hvor andre faktorer klart forårsagede skaden. Tegn på en positiv udgang på den igangværende antidumpingundersøgelse om rustfrit stål.
- Argentina: ophævelse af udligningsforanstaltninger i forbindelse med olivenolie.
- Pakistan: afslutning af en undersøgelse om hvidblik fra Tyskland, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige.

- Marokko: forhandling om kvoter for EU-eksportører af keramiske fliser, som svarer til traditionelle eksportniveauer.
- Ukraine: fald i antidumpingtold på skruekompressorer fra 75 % til 29 % med henvisning til en forkert anvendelse af ukrainsk lovgivning (denne toldsats anses imidlertid stadig for at være for høj).
- Australien: ophævelse af udligningsforanstaltninger på uaftappet brandy fra Frankrig.

4. VIGTIGE AKTIVITETER I FORBINDELSE MED TREDJELANDE

4.1. USA

I 2005 indledte USA ingen nye undersøgelser rettet mod EU. Der blev sidst i 2005 indledt en række udløbsundersøgelser af eksisterende udligningsforanstaltninger, som Kommissionen fortsat følger aktivt med i. Som et resultat af disse undersøgelser eller igangværende retssager i USA har USA været nødt til eller kan blive nødt til at ophæve mange udligningsforanstaltninger i 2006, herunder også nogle af de omstridte foranstaltninger vedrørende lavt beriget uran og en række udligningsforanstaltninger vedrørende stålprodukter, der stammer fra begyndelsen af 1990'erne. Ved udgangen af 2005 var antallet af foranstaltninger, som USA havde indledt, uændret i forhold til det foregående år, nemlig 39.

I forbindelse med overvågningen af de amerikanske sager i 2005 var der især fokus på de igangværende WTO-tvistbilæggelsesprocedurer, særlig undersøgelserne om "nulstilling" og "privatisering". I forbindelse med "nulstillingssagen" udsendte panelet og appelinstansen rapporter henholdsvis i september 2005 og april 2006, som blev vedtaget på et tvistbilæggelsesmøde den 9. maj 2006. Det lykkedes EU at opnå en fordømmelse af den metode, som tillader de amerikanske undersøgelsesmyndigheder at se bort fra ikke-dumpede eksporttransaktioner i deres beregninger (såkaldt "nulstilling"), hvilket resulterer i væsentligt højere dumpingmargener. USA har nu en frist indtil april 2007 til at gennemføre bestemmelsen. Uden denne praksis er det usandsynligt, at de amerikanske myndigheder kunne have konstateret dumping og kunne have indført told i et så stort antal sager. Den benyttede praksis med nulstilling påvirker EU-eksportørernes handel til en værdi af flere hundrede mio. USD.

I forbindelse med "privatiseringssagen" blev der på anmodning af EU i september 2004 etableret et gennemførelsespanel, da USA ikke havde gennemført en række aspekter af WTO-panelets afgørelse fra 2002. Panelets rapport blev udgivet i august 2005, og selv om EU ikke fik medhold i alle sine krav, fik det dog opbakning på de fleste områder i forbindelse med privatiseringer af virksomheder i sager vedrørende stål fra Det Forenede Kongerige og Spanien. USA begyndte i november 2005 at gennemføre resultaterne og var færdig hermed i maj 2006. USA besluttede at opretholde de gældende foranstaltninger, hvilket var skuffende, men Kommissionen afventer resultatet af yderligere udløbsundersøgelser, inden man beslutter, om der skal tages yderligere skridt.

I en tredje WTO-sag vedrørende USA havde EU anmodet om WTO-høringer om en antidumpingtold, der var blevet pålagt en britisk virksomhed (Firth Rixson, *Steel Bar from the UK*). Det amerikanske handelsministerium havde pålagt denne virksomhed en antidumpingtold, fordi de foreliggende faktiske oplysninger var utilstrækkelige ("adverse facts available"),

idet virksomheden ikke kunne fremlægge en detaljeret oversigt over produktionsomkostningerne for en mindre fabriksvirksomhed, som den havde erhvervet i forbindelse med en fusion og nedlagt, inden undersøgelsen var blevet påbegyndt. Der blev i 2005 afholdt WTO-høringer ad to omgange såvel som bilaterale drøftelser med USA, men uden held. Yderligere WTO-tiltag er sat i bero, mens man afventer resultatet af en administrativ undersøgelse, som virksomheden anmodede om i marts 2006.

4.2. Rusland, Ukraine og andre ikke-WTO-medlemmer

I 2005 skete der en lille stigning i antallet af sager (fra tre til fire), der blev indledt i Rusland, i forhold til 2004, mens Ukraine kun indledte én sag i forhold til tre i 2004. Ved udgangen af 2005 var antallet af gældende foranstaltninger i disse to lande otte i forhold til fem i 2004.

2005 var et meget travlt år for disse lande, ikke kun med hensyn til de nye sager, men også for en række sager, der blev indledt året før, og som blev meget aktive i 2005, især den russiske antidumpingsag vedrørende rustfrit stål, hvor det forventes, at der ikke vil blive indført foranstaltninger. Rusland har vist, at myndighederne i visse tilfælde kan træffe fornuftige beslutninger, hvilket blev demonstreret ved Ruslands ophævelse af tre beskyttelsesforanstaltninger, der var blevet indledt vedrørende kemiske stoffer. Hvis de havde anvendt højere standarder i undersøgelsen af klagerne, er det selvfølgelig sandsynligt, at de pågældende undersøgelser aldrig ville være blevet indledt. I 2005 viste Rusland desværre også, at det kan udvise en urimelig og uberettiget tilgang, ved at indføre beskyttelsesforanstaltninger, som blev anset for at være overdrevne, for elektriske lamper. Denne overdrevne og uforholdsmæssige tilgang kom også til udtryk, da Ukraine indførte antidumpingforanstaltninger over for skruekompressorer.

Ikke-WTO-medlemmer som Rusland og Ukraine udgør et særligt problem, når det handler om at overvåge deres handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod Fællesskabet, idet deres lovgivning og standarder ikke nødvendigvis svarer til WTO-bestemmelserne, og den sidste instans i form af WTO-tvistbilæggelse ikke er til rådighed. Ikke desto mindre anvendes de relevante WTO-standarder stadigvæk som pejlemærke, når deres sager overvåges, til trods for at de ikke er omfattet af WTO-systemet. Disse landes igangværende forhandlinger om optagelse i WTO giver en vis form for pressionsmiddel, når det handler om at få dem til at forbedre deres generelle standarder.

I 2005 kom der ny bruger på markedet, nemlig Kroatien, som indledte én beskyttelsesundersøgelse.

4.3. Kina

I 2005 steg antallet af Kinas globale handelsbeskyttelsesforanstaltninger betydeligt i forhold til året før. Faktisk indtog Kina i anden halvdel af 2005 den førende position blandt WTO-medlemmer med hensyn til indledning af antidumpingundersøgelser.

Heldigvis afspejler denne udviklingstendens sig ikke i Kinas handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod EU, idet antallet af nye sager i 2005 forblev stabilt på tre. Imidlertid afspejles resultatet af denne stigende aktivitet i forbindelse med handelsbeskyttelsesinstrumenter i det nuværende gældende antal foranstaltninger mod EU, som steg fra syv ved udgangen af 2004 til ni ved udgangen af 2005. Desuden havde Kinas globale aktiviteter også en negativ indvirkning på EU-virksomheder med fremstillingsanlæg i andre asiatiske lande, og som eksporterede til Kina.

Da Kina stadig opfattes som en ny bruger af handelsbeskyttelsesinstrumenter og i betragtning af Kinas stadig hyppigere anvendelse af disse instrumenter, følges alle kinesiske undersøgelser nøje for at kunne tage højde for og undgå alvorlige og store problemer. I 2005 nåede Kina frem til en konklusion på sin første interimsundersøgelse, der blev udført på anmodning af den nationale erhvervsgren. Desværre var resultatet for EU-eksportører af catechol en stigning i margenerne.

I sidste års beretning blev der gjort opmærksom på, at Kinas handelsbeskyttelsesforanstaltninger fokuserede på den kemiske sektor, og denne tendens fortsatte i 2005. Alle endelige foranstaltninger, som var indført ved udgangen af 2005, såvel som to af de tre undersøgelser, som Kina havde indledt over for EU, vedrørte denne sektor. Det kan forklares ved, at selv om den kemiske sektor er én af Kinas hurtigst voksende erhvervsgrene, er der tale om en betydelig import i denne sektor.

4.4. Indien og Pakistan

I anden halvdel af 2005 blev Indien på verdensplan overhalet af Kina som den førende igangsætter af nye antidumpingundersøgelser. Ikke desto mindre er Indien fortsat én af de hyppigste brugere af handelsbeskyttelsesinstrumenter på verdensplan.

I år var der endnu et let fald i antallet af undersøgelser, der blev indledt af Indien mod EU, fra 3 det foregående år til 2 i 2005 (og 7 i 2003). Antallet af gældende foranstaltninger over for EU faldt betydeligt fra 36 i 2004 til 22 ved udgangen af 2005. Det er resultatet af den vellykkede WTO-tvistbilæggelsesprocedure, som EU indledte mod Indien i slutningen af 2003, og som resulterede i ophævelsen af langt de fleste af de store problematiske sager i 2005. Forhåbentlig vil de favorable resultater af denne tvistbilæggelse fortsat have indvirkning på Indiens generelle antidumpingpraksis. I den forbindelse er der sket synlige forbedringer, selv om der stadigvæk er lang vej tilbage.

Pakistan indledte 3 antidumpingundersøgelser i 2005, bl.a. mod EU, hvilket er en ændring i forhold til den snarere moderate anvendelse af handelsbeskyttelsesinstrumenter, som Pakistan hidtil har udvist. Foranstaltningerne vedrørte myresyre, hvidblik og fodtøj. EU var hidtil kun blevet påvirket én gang af pakistanske foranstaltninger. Denne aktivitetsstigning kunne skyldes en øget bevidsthed hos det pakistanske erhvervsliv, for så vidt angår formålet med handelsbeskyttelse, da de pakistanske myndigheder har afholdt en række seminarer for erhvervslivet for at redegøre for instrumenterne. EU har store betænkeligheder med hensyn til de meget lave standarder, som Pakistan anvender i forvaltningen af instrumenterne. I undersøgelsen om myresyre lagde myndighederne alvorlige hindringer i vejen for eksportørernes adgang til oplysninger. EU følger derfor aktivt op på disse anliggender i samarbejde med myndighederne og overvåger de igangværende undersøgelser meget nøje. EU er imidlertid meget glad for, at Pakistan har afsluttet to af de undersøgelser, som blev indledt i 2005, uden at indføre foranstaltninger (hvidblik, fodtøj).

4.5. Latinamerika

De seneste års tendens med lav aktivitet i de latinamerikanske lande blev bekræftet i 2005. Brasilien indledte kun én ny undersøgelse (en antidumpingundersøgelse, der blev afsluttet i 2006, uden at der blev indført foranstaltninger), mens Argentina hverken indledte nye undersøgelser eller indførte endelige foranstaltninger mod EU i 2005. For andet år i træk foretog Argentina sig ikke noget over for importen fra EU til trods for, at Argentina fortsat anvendte antidumpinginstrumentet aktivt på verdensplan i 2005. Selv om eksporten fra EU til

Argentina i de seneste år har været inde i en fortsat forbedring, har den endnu ikke nået det oprindelige niveau fra før 2002, hvor den argentinske valuta blev devalueret. Ikke desto mindre fortsatte EU i 2005 med at lægge pres på Argentina gennem WTO-tvistbilæggelsesmekanismen, for så vidt angik deres udligningsforanstaltninger for hvedegluten og olivenolie.

Med hensyn til Mexico og Argentina var arbejdet karakteriseret af høringer som led i WTO-tvistbilæggelsesproceduren. Disse høringer vedrørte udligningsforanstaltninger for landbrugsprodukter, nemlig olivenolie (Mexico og Argentina) og hvedegluten (Argentina). Desværre bragte ingen af disse høringer parterne i nærheden af en løsning, og siden da er der blevet truffet forberedelser til to WTO-paneler (Argentina afsluttede foranstaltningerne vedrørende olivenolie). Anden aktivitet i forbindelse med handelsbeskyttelse - iværksat af Brasilien og Mexico - vedrørte især undersøgelser, der blev indledt, eller foranstaltninger, der var blevet indført, før 2005 (endelige afgørelser, udløbsundersøgelser og ophævelser).

4.6. Tyrkiet

Selv om Tyrkiet ikke indledte nye undersøgelser i 2005, bør man erindre, at Tyrkiet havde indledt et hidtil uset antal beskyttelsesundersøgelser i 2004 (i alt 5). Disse undersøgelser blev afsluttet i 2005, og Kommissionen spillede en aktiv rolle i procedurerne i det pågældende år. Generelt set var resultaterne for EU positive, idet tre af de fem undersøgelser blev afsluttet uden foranstaltninger, og for de øvrige to, hvor der blev indført foranstaltninger, havde det på grund af foranstaltningernes art og omfang kun ringe indflydelse på EU-eksportørerne. Ikke desto mindre giver Tyrkiets overdrevne anvendelse af beskyttelsesinstrumentet anledning til stor bekymring.

5. KONKLUSION

I betragtning af det generelle fald både i antallet af nyindledte undersøgelser og i antallet af gældende foranstaltninger over for EU var der i 2005 tale om en forbedring for EU-eksportørerne med hensyn til handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Man bør erindre, at faldet i antallet af gældende foranstaltninger for størstepartens vedkommende vedrører ophævelsen af foranstaltninger som følge af undersøgelser, der er gennemført efter indledningen af WTO-tvistbilæggelsesproceduren over for Indien. Med hensyn til antallet af nye undersøgelser vedrører faldet hovedsageligt færre indledninger af beskyttelsesundersøgelser rettet mod alle (*erga omnes*), som EU-eksportørerne er udsat for, uden at de altid direkte tilhører målgruppen. Forhåbentlig fortsætter denne tendens. I mellemtiden overvåger EU fortsat tredjelandes foranstaltninger for at sikre, at disse overholder WTO-bestemmelserne og de bilaterale bestemmelser, for at bistå og forsvare EF-erhvervsgrenenes og medlemsstaternes interesser og for at prøve at reducere den økonomiske virkning af tredjelandenes foranstaltninger på eksportørerne.

Problemerne er blevet behandlet på flere forskellige måder, dvs. ved direkte indgriben i bestemte sager, ved behandling af generelle systemrelaterede problemer gennem formelle og uformelle bilaterale kontakter til de pågældende lande, ved drøftelser i de relevante WTO-udvalg, ved fortsatte uddannelsesforanstaltninger over for tredjelande vedrørende vore synspunkter og praksis i relation til handelsbeskyttelsesinstrumenter. I 2005 deltog embedsmænd fra de afdelinger i Generaldirektoratet for Handel, som beskæftiger sig med handelsbeskyttelse, i ti sådanne seminarer, som blev afholdt for lande som Kina, Rusland og Mexico.

Drøftelserne om antidumping og udligning fortsatte i 2005 som led i WTO's Doha-runde og havde til formål at forbedre bestemmelserne, især med hensyn til gennemsigtighed, forudsigelighed og klarhed. I Hongkong-erklæringen opfordredes medlemmerne til at undgå uberettiget anvendelse af antidumpingforanstaltninger, og måske vil de igangværende drøftelser skabe en bevidsthed blandt brugerne, som i sidste ende kan føre til en mere forsigtig anvendelse.

Endelig er det at sikre, at tredjelandene bruger de samme høje standarder i anvendelsen af deres handelsbeskyttelsesinstrumenter som EU, en væsentlig faktor, når det handler om at sørge for, at en forbedret markedsadgang i disse lande ikke undergraves. Hvis der ydes en aktiv indsats over for handelshindringer, herunder den korrekte og gennemsigtige anvendelse af handelsbeskyttelsesinstrumenter, vil det medføre en forbedret konkurrenceevne på verdensplan for erhvervslivet i EU.